

UN VEL PER AMAGAR LA REALITAT

És evident que les preocupacions de la gent en un moment com l'actual són la crisi i l'atur, les retallades de drets socials i econòmics i, en molts casos, com poder arribar a fi de mes. Malauradament, alguns partits polítics que no tenen propostes per millorar les condicions de vida dels ciutadans i ciutadanes han trobat en la immigració l'excusa perfecte per amagar la seva incapacitat de donar resposta a les demandes de la ciutadania. Així, la instrumentalització de la immigració, jugant amb la por, els sentiments irracionals o el desconeixement -o quan no directament generant polèmiques que no es corresponen a la realitat ni a les preocupacions actuals de la ciutadania- ha esdevingut el principal recurs d'aquestes forces polítiques per aconseguir rèdits electorals en les properes conteses electorals.

Primer va ser la polèmica promoguda per CiU i el PP vinculada a la decisió de no empadronar les persones en situació irregular en diferents localitats. I si bé aquesta iniciativa no va prosperar perquè no tenia cap suport jurídic i contravenia la legislació vigent com així va quedar demostrat, sí que ha tingut efectes en la percepció de l'opinió pública en relació amb la immigració que han afectat la convivència i la cohesió social.

Ara, altre cop s'inventen una nova polèmica allunyada de les preocupacions de la gent: la prohibició de la burca o el nikab, malgrat que l'ús d'aquestes peces de roba afecta un nombre ínfim de dones arreu de Catalunya, que es poden comptar amb els dits de les dues mans. Aquesta nova polèmica, iniciada per l'alcalde socialista de Lleida, segueix la mateixa estratègia d'instrumentalització del fet migratori per guanyar vots, ara centrada en la prohibició d'aquesta peça de vestir argüint qüestions de seguretat o de lluita pels drets de les dones.

Des de CCOO de Catalunya sempre hem cridat l'atenció als partits polítics democràtics, sobretot a CiU i al PSC, que obrir la finestra als arguments racistes i xenòfobs dona peu a l'entrada per la porta gran a les formacions que han fet del rebuig a la immigració una de les seves raons de ser. Així, partits com la Plataforma per Catalunya o el mateix Partit Popular aprofiten aquesta confusió per promoure les seves tesis xenòfobes, quan no clarament racistes.

Ara veiem com el PP fa seva la reivindicació de la igualtat entre dones i homes, però només quan aquestes dones són immigrades, i per això ha presentat una moció al Parlament de Catalunya per prohibir la burca. En canvi, no qüestiona ni es planteja demanar la prohibició de les burques de les dones de la família real saudita quan visiten Marbella, ni si visitessin Lleida, qualsevol centre comercial, alguna biblioteca o centre cívics o la mateixa família real espanyola. En la mateixa línia, tampoc les forces de l'Aliança occidental no posen en dubte el tractament vers les dones a l'Afganistan ni hi han prohibit la utilització de la burca. Per contra, han donat legitimitat als obscurantistes islamistes: en un primer moment, en donar suport als talibans contra el règim laic que

governava el país, que van ser considerats per Occident com a “combatents de la llibertat”, i ara negociant amb ells la “pacificació” del país a canvi que les lleis restrictives contra les dones persisteixin. El mateix passa amb el suport d'Europa a les famílies obscurantistes i reaccionaries d'Aràbia Saudita i del Golf Pèrsic, que no destaquen per les seves posicions envers els drets de les dones.

És clar que cap persona progressista no pot aprovar l'ús obligatori de la burca i de qualsevol altre tipus de roba que vulneri els drets de les persones, ni es pot defensar cap tipus d'expressió de discriminació entre dones i homes, en vestimenta o en altres aspectes. Tanmateix, la solució més adequada a aquesta situació no sempre és la prohibició, sinó que, molt sovint, la mediació és molt més efectiva. Prohibir a una dona que porta la burca d'entrar en un local municipal no solucionarà el problema, perquè si bé aquesta dona no hi entrarà, probablement acabarà per no sortir de casa seva, és a dir continuarà discriminada i en pitjors condicions. Això sí, alguns es podran vanagloriar d'haver aconseguit un gran avenç en la lluita per la igualtat de les dones en fer desaparèixer dels nostres carrers aquest instrument repressor!

Considerem que la política proposada per l'ajuntament de Barcelona davant la presència de persones -turistes en aquest cas, cal no oblidar-ho-, sense samarreta o amb vestit de bany pels carrers de la ciutat durant l'estiu, d'usar la sensibilització i la recomanació en comptes de la prohibició és una via adequada per gestionar aquesta situació. Malauradament, sembla que la posició de l'Ajuntament en relació amb la burca o el nikab no va en la mateixa direcció i vol optar directament per la prohibició, sense plantejar-se en aquest cas la possibilitat d'usar la mediació o el treball social amb els col·lectius afectats, i quan parlem de mediació, vol que s'ha de parlar en primer lloc amb les dones afectades i no només amb el marit o l'iman de torn.

En tot cas, des de CCOO de Catalunya considerem que alguns partits polítics, entre d'ells el PP, ja tenen presa la decisió d'utilitzar i polemitzar al màxim al voltant del tema de la immigració per mirar de guanyar vots en les properes eleccions. Si més no a Catalunya, perquè curiosament a la resta de l'Estat ningú, ni el PP, no planteja problemes amb l'empadronament, ni tampoc amb la burca. Potser serà perquè encara no estan en període electoral.

Ghassan Saliba
Secretari d'Immigració de CCOO de Catalunya

Barcelona, 15 de juny de 2010